

Terpatas Latv. Studentu ziniski-literariskās
Sabiedrības nodibināšana (tāsaukta „Pipkalonijs”)
no vet.-ā. P. Drejmana.

Pamana Pleskavas Mērnīku skolas apmeklēšanas
laiku (1882-1885), kamēr vēl nebija taisīts Pleskavas
Rīgas dzelzceļš un ^{ka}pa tādēļ nebija arī tiešas dz. c. saik-
smes no Terpatas ar Rīgu, Terpatas Latv. Studenti
brauca uz Terpatas ar svaitkonu pār Peipus ezeru uz
Pleskavu; šie sedās Varšavas dzelzceļā un caur
Daugavpili nobrauca katrs savās mājās vajau uz
Vilzēni, vai Kurzemi.

Terpatas Latv. Studenti braudami cauri Pleska-
vai labprāt apstājās šeit un pakarojās vaj' nu
Pleskavas Latv. biedrībā, vaj' pie Pleskavas fili-
stariem, pie skolotājiem M. Klusina un P. Gutmana
kņiem. Pēc šiem es arī iepazīnos ar daudziem
Terpatas resp. Lettonijas studentiem. Un kad

beidzis Pleskavas Mērnīku skolu, 1885 gadā,
devos uz Terpatas Veterinār-Institutu, tad
Lettonijas Studentu pulcinā nobraucu Augustā
mēnesī 1885 uz Terpatu un ^{tur} pirmās divas nedēļas
Terpatā uzturējos pie teologijas Studenta Rein-
harda, bagādēja Jelgavas mācītāja un ~~Reinharda~~
prāvesta, kurš ^{man}varu sev skaitāt kā (Korpo-
cijas) „Krusttēvu”, un kā „Krustmāti” esmu patiesi
jis laba adriņā koreģējis med. stud. Jintaru,
bagādējis, bagādējis Kiemu, ērāvotē ārsts un direktors.
Šie divi Letoni es bijuši mani labākie draugi, tur
kie ^{tautiņi} ori bagādēji „tu-brāli” (Datzbrüder).

Pirmo laiku, kamēr Juvak iepazīnos ar Terpa-
tas apstākļiem, itie bieži apmeklēja Lettonijas Kor-
porācijas „Literariskos sestdienas vakarus” un domāju
ka ~~ta~~ manas turpošanas laukistai Korporācijas ^{ta}pari
ies arvien uz priekšu, un es, ^{kādedzigi tautiņi}gribētu būt vienas Juvā
locellis un dalībnieks.

4.

Tā tas arī kāds laiks gāja un es arī tik un iestā-
tīto kā "dedzīgā, sirsniņš (tautiņš) labiētis", jo mani
pat Letonijas Korporācijas apvienības, kam uzdots ^{liel} pastā-
dēt Korporācijas dziesmu grāmatā (Coormerzbuch),
apaicēja neat dalību viņas sēdēs u. t. p.

Bet ^{vēlāk} neomulīgi man mētas Letonijas restol. vikars,
kad pēc bīgta literāriska priekšlasījuma sākas vāsiņa
vadzīve ar alus iedzēršanu. Viņa mani vilka arī
līdzī mani šovakar pārstāvēt Letoni, bet kad es
pats piesotijos maksāt arī līdzī sava tēriņa dāli,
kad iprādījās, ka tāds dalībnieks es, kā vēstības
institūta students, nevarot būt, jo visas Korpora-
cijas neatzīstot det. studentus par pilatiesīgiem
studentiem, un gadu šoršā tieci i pastavejū-
šas cīņas un pat kautu prioritātes jē ^{pirm} tiesība,
dēļ. Ta kad mani sāpī un cerības bet vienā
pūlīnā ar Letoni studentiem Jāņa Tešpatā
bija izšķaidūši un / man atlika meklēt iepari-
šanos vel ar citiem Letoni studentiem,
kas arī nebija Letonijas biedri, lai gan apwe-
kēja Universitatē. Un kāds man iedeva
atrast daļu labu, cūtiņu, strādīgu un patrio-
tiskā tautiņi, bet eļ uadās trūkuma un pat
neģībepāni vēlsī laiks, ja dēh ar Korporācija
dēvi tie bij palikusi ^{viņi} jēb izstājūšies no Korporācijas.
Nu es Metos viņu vidū un raudījū tam sev atrast
doam biedrus.

Dispirms apgāji skol. studentu Jāni Lāru, vecāku
vīru, kādas es pat ^{liel} karš bij byis vienu semestru
Korporācijā un, būdams trēcīgā apteklos u u ve-
vārdams ištēst Korporācijas iedevēmus, bij ipša
jies no Letonijas, ^{viņa} Čakli, ymeklēja Lautenbacha letu
valodas lekejas, kurās es arī tikūšī apmeklēji, un
Ar mums iestātas neat. iepājisānes un su-
vinašānas. Pēpēdams Lāru, kā cūtiņu un patrio-
tiskā tautiņi, apaicēji to pie sevis un rādīji tam, kāds
literāriskie darbi es arī upācēs, būdams Turgeneva romāns
"Hakarņis."

138/0

Viņš par manu rakstu darbu arī interesējās un mēs abi to sākam lasīt cauri, līdz ar to pielietojam ^{viņa} ~~savu~~ lielāko labo ^{rausku} valodas prasānu un tā viņš man lidoja manu manuskripta izlabot. Kad tā bijām vairākus sestdienas vakarus pavadījuši, kad sākam ^{somet un} abi pār- runāt, ka mums derētu uedibinēt pagrem savu „literarisku pulcīnu”. Nu es sāku meklēt citas piekribojies omūš, idejai un kādi man radās viens otrs no ~~latvi~~ tautiesīem, kas bija ārpus korporācijas sfēras, kam nebija iespējas vēst lielos korporācijas izdo- mus un kas neaprobežoja ^{valti} laiku tēret, bet ^{inoprieti} toties ~~ēdot~~ ^{ēdot} ~~es~~ ^{stādīja} ~~stādīja~~ ^{stādīja}.

Kad kāds pulciņš domu biedru bija sasmēlēts, tad pirmo pulciņa sapulci nolikām sestdienas vakarā, (tāpat ka arī letonijas literariski vakari notika ~~pa~~ sestdienas vakaros) & un tā notika Sestdien 10. septembrī 1888g. manā dzīvoklī, Rēvels ielā #22.

Ar šo pirmo sapulci pie manis bij' ieraduzies: skol. studenti: Ermans, Parasars, Ozoliņš; med. stud. Neimans, Kumbrogs un vēl daži citi, kuruš tagā nevaru atminēt. Pirmā sēde neko pozitīvu par pulciņa dibināšanu neizspriedam, bet laiks pagāja ļoti ātri, smulgi vienam-otram stāstot dažādas „cigānu” stīstus un anekdotes arī no Zīdēļu sfēras. Savus viesus es pacironaji ar ^{kanstām} uz ^{ajliem} cepšu tejas desu turpat ma- nā istaba apakšā dzelzē krasnītei kuroties. Visi ~~biedri~~ nevarēja diergāt uzslavēt šo gārdo baudījumu alutina, dzērot klāt, un man jusaka arī ^{cepšu paly} ^{paty} pasam, ka nekad kāds cituņņi man ~~pat~~ labakas ^{sor} sortas ^{desa} desu nav man sabaki garšojise, ka ^{horis} ta ^{vientaisā} alus desu na cepa uz ^{velošānu} karstām ajliem.

Arā mūsu sapulce notika atkal sestdienas vakarā pēc divām nedēļām, turpat pie manis 22. tā septembrī, pie kam vēl bij' ^{klāt} ieraudzies ~~citi~~ jauni ^{klāt} biedri.

Pēc atļaušanas laika, 1. Okt. 1988, atkal sestdienā
notika mūsu Arcsā sapulce, kurā nu lika gatīgi
nospriests šādi priekšā Universitātes valdes
apstiprināt mūsu biedrības apstiprināšanas del.

Pēc pieņemšanas veidā, sestajā, pašos Mārtinos
10. tā Novembrī 1988 tika arī apstiprināta Mūsu
"Terbatas Latv. Kad. Zin. literāriska sabiedrība".
Un no šīs dienas sākās mūsu oficiāla ~~darbošana~~
pastāvēšana un darbošanās.

Tā kā mans dzīvoklis bija patālu, pilsētas
nomalē, tad mūsu kārtējās sapulcēm tika
pieņemts lokāls pilsētas vidē, bolaniska dārza
stuvūnā, kur tas pašā ~~Kostelā~~ dzīvojis študentu
Krumbergs u. Weidebaums.

Ēs nu atminos mūsu biēru satiršanās, kurā
piedalījās Kad. Weidebaums, vinta šuvakais študiju biedrs
Aleksanders Dauge, kas šie abi darī labu reizi figurēja
of Weidebauma fimejuciem, ka šie abi iel uz
lekcijām, ar pie kāu pats Weidebaums cer
bū fimejuc ar perspektīvu padarē un ielapai
nu nūtelē uņģurā.

Šim parā mūsu "Konvents Kostelā" tika arī
manam atvērtois uo Terbatas 1890. g. Marta meņu
iedzerta daļa glūribe alus, pie kāu J. Kauliņš tūca
aticeigu mūnu, par kāu Kaspars man veloti
tūca sava pierīmi. — Ar šo vākarn beigās maas
Terbatas študiju laiks un kad sava diērgan maas
gramats bagarū biju sapatājis un uodēds študiju of
šelpceļa, kad kāda jūnkā Marta meņa diēnā
atēlaji Terpatā. Un pat ~~pat~~ pēdējo ~~de~~ eksamēnu
diēnu, kad biju bez pāreksamēnotas beigis eksamē-
nus un visos priekšmetos bez pāreksamēnotas tūcis
careri, ar kad uņģitos tik vauļigi, ka to diēnu
Kad izbrauca uo Terpatas un devos študētus
tūca mājās.

J. Drajmans